

עין משפט
גו כצורה

הוא א"מ מ"מ מ"מ א"מ
מדת הלכות
כ"ח ב' מ"מ מ"מ א"מ
מדת הלכות
ז"ן ז"ן ז"ן ע"פ ז"ן מ"
ז"ן:

כ"ט:

אמרת כ"א. אמור מעתה שזה לא נקיים אם אמרת בזכר שבו ואיסורין אחד דמולין בעורה קאפיל אמר בנקיבה שיש שני איסורין מולין בעורה ואיסור בעלה לכן מציאה מטאת העוף ואינו נאכל אלמא איש ליה איסורין ששחטו בעורה דלאורייתא:

מי שאמר פרק רביעי גזיר

אמר לא אם אמרת בזכר. לך הוא נאכל: שכן. אין זו אלף איסור אחד דמולין שומר הוא מאי דאכל והטאת קמייתו מולין לעורה: **תאמר בנקבה**. דדילמא רוח השינה או דבר שלא נמחיהה עליה קרבן וקא פגע בשני איסורין: מאי שני (א). קדמך דקא משי לה למלקה ואיטא דהא איסור נבילה וחולין בעורה אלמא דבגיבול ליה לרי' יוסי דשמיטת העוף מן התורה והוא מן הטהור:

אם אמרת בזכר שכן איסורין מאי שני איסורין לה רב אחא בריה דרב איקא ודילמא מיחייב עליה משום דמיחיההו בתרין איסורין מדרבנן לימא כתנאי עד מתי מדיר את בנו בניור א"ע שביא שתי שערות דברי רבי רבי יוסי ברבי יהודה אומר עד שיגיע לעונת נדרים מאי לאו תנאי היא היא דרבי סבר הלכה היא בניור וא"ע דהגיע לעונת נדרים מדיר ליה ואזיל עד דמייתו שתי שערות ור' יוסי ברבי יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים סבר כרי לחנוכו במצות וכיון דנפיק מרשותיה תו לא מיחייב אמרי לא דכולי עלמא הלכה היא בניור והכא במופלא הסמוך לאיש קמופלגי רבי סבר (ב) מופלא הסמוך לאיש דרבנן ואתיא דאורייתא דהיא דרבנן ור' יוסי בר' יהודה סבר מופלא הסמוך לאיש דאורייתא ואיבעית אימא דכולי עלמא כרי לחנוכו במצות ומופלא הסמוך לאיש דרבנן היא רבי סבר אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן ור' יוסי בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים סבר רבי סבר אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן ור' יוסי בר' יהודה רבני תנאי כי הני תנאי רבנאי מיעשה ברבי חנינא שהדירו אביו בניור והביאו לפני רבן גמליאל והיה רבן גמליאל בודקו לידע אם הביא שתי שערות אם לא הביא רבי יוסי אומר לידע אם הגיע לעונת נדרים אם לאו אמר לו רבי אל תצטער לבודקי אם קמן אני אהיה בשביל אבא אם גדול אני אהיה בשביל עצמי עמד רבן גמליאל ונשקר על ראשו אמר מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל אמרו לא הוי ימים מועמים עד שהורה הוראה בישראל בשלמא לרבי יוסי (ג) בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים היינו דקאמר אם קמן אני אהיה בשביל אבא (ד) אלא לרבי יהודה דאמר עד שיביא שתי שערות ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי הוה

אם אמרת בזכר שכן איסורין מאי שני איסורין לה רב אחא בריה דרב איקא ודילמא מיחייב עליה משום דמיחיההו בתרין איסורין מדרבנן לימא כתנאי עד מתי מדיר את בנו בניור א"ע שביא שתי שערות דברי רבי רבי יוסי ברבי יהודה אומר עד שיגיע לעונת נדרים מאי לאו תנאי היא היא דרבי סבר הלכה היא בניור וא"ע דהגיע לעונת נדרים מדיר ליה ואזיל עד דמייתו שתי שערות ור' יוסי ברבי יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים סבר כרי לחנוכו במצות וכיון דנפיק מרשותיה תו לא מיחייב אמרי לא דכולי עלמא הלכה היא בניור והכא במופלא הסמוך לאיש קמופלגי רבי סבר (ב) מופלא הסמוך לאיש דרבנן ואתיא דאורייתא דהיא דרבנן ור' יוסי בר' יהודה סבר מופלא הסמוך לאיש דאורייתא ואיבעית אימא דכולי עלמא כרי לחנוכו במצות ומופלא הסמוך לאיש דרבנן היא רבי סבר אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן ור' יוסי בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים סבר רבי סבר אתי חינוך דרבנן ודחי מופלא הסמוך לאיש דרבנן ור' יוסי בר' יהודה רבני תנאי כי הני תנאי רבנאי מיעשה ברבי חנינא שהדירו אביו בניור והביאו לפני רבן גמליאל והיה רבן גמליאל בודקו לידע אם הביא שתי שערות אם לא הביא רבי יוסי אומר לידע אם הגיע לעונת נדרים אם לאו אמר לו רבי אל תצטער לבודקי אם קמן אני אהיה בשביל אבא אם גדול אני אהיה בשביל עצמי עמד רבן גמליאל ונשקר על ראשו אמר מובטח אני בזה שמורה הלכה בישראל אמרו לא הוי ימים מועמים עד שהורה הוראה בישראל בשלמא לרבי יוסי (ג) בר' יהודה דאמר עד שיגיע לעונת נדרים היינו דקאמר אם קמן אני אהיה בשביל אבא (ד) אלא לרבי יהודה דאמר עד שיביא שתי שערות ואם גדול אני אהיה בשביל עצמי הוה

מסורת הש"ס

(א) לתמן סב. גדי מו:
(ב) ומיסתתא גדי מו:
(ג) ובליו יבדלו. ג' (ד) ע"י
(ה) מתי מתי (ז) דבטע:
רבי מן רב למתן. (ח) ז"ל
ד"ע. (ז) (מ"מ ס"ה)

ניסחת הרבי"ן

(א) מתי מתי (ב) כן י"ב שנה:
(ג) מתי מתי (ד) דבטע:
(ה) דתי: (ז) הקדוש: (ח) קא
סבר: (ט) דכא דחמ רבי:

הגהות הב"ח

(א) נב' סגלמא לרי יוסי
דלמד עד שיעור כלל:
ויבטח כ"י יהיה מתקין:
(ב) שם לוי איהו כחכיל
אבא ואם גדול אני
אהיה בשביל עצמי אלף
לכרי דלמד עד שיביא שתי:
(ג) רש"י ד"ה מאי שני
איסורין דקדמך אלא
דקא משי לה מלקה
ואיטא דהא איסור נבילה
והוא מן הטהור:
שיביא שתי שערות דבית
בן י"ג שנים ויום אחד
הפ"ד ואח"כ מ"ח עד
שיגיע לעונת נדרים
דדמיו עד בן שנים
עשר שנה דמנן י"ב שנה
ועד י"ג שנה אם הוא
יודע לשם מי: (ז) ר"ה
מופלג ומי שידע
להפליא וילמד ומי
דמנין פ"ג שנים ורבי
דמנין אלף לכרי ומי
דמנין דרבנן רבי עד
שיביא:

גליון הש"ס

נב' י"ח י"ח הנאי כתיב
הנאי. ע"י לעיל דף ג ע"פ
מ"ח ס"ה:

הגהות מהר"ב

רשב"ר
א' תריה מתקין וכו'
ובנן וכו' והי מתח כל
הסוגיא כן לפי רש"י. י"ב
ע"י א"מ דתן ולמד
פעלמא וכו' כפי לכוף הוא
לפון רש"י וכו' וזה סוגיא
התוס' אבל לפעמי לא מלא
הי כרש"י דמ"ש סוף
בבביות טעות המניה סוף
הוא דהס' כתיב רש"י
בענין אמר אלף כפסחים
דף כח מלא קאת הוי
לפון רש"י ירש"ש:
ב' ר"ה ולי בעית לימא
וכי וקשה היכי מצי סבר
רבי לחנוכו ופסקי שני
דחולין ששטת דסבר וכו'
כלל: [ג] בא"ר דפקל מן
פעל (דף סח). מן דפקל
עד סה מתקין. י"ב
דכפקור כלל והוא נשמד
ל'. א"מ: ד' ר"ה לימא
וכי דפקל כל שנה דף
לח. י"ב והוא פירק שני
שם ירש"ש. מתי: ד"ה
לימא והתוס' כתיב לא ס"ל
לחן מ"ש שם התוס'
לפון לימא וילת כהנ"ה
שיש"ש דף לח דס' אמר
ג"כ או דלמא ויהי הסו"ה
דף ג ע"פ תוס' ד"ה
לימא. א"מ: